

En Pere i el llop

Narrador.- Hi havia una vegada un petit pastor que es passava molt de temps vigilant les seves ovelles i, com que a vegades s'avorria veient-les pasturar, molts cops s'empescava coses per a divertir-se.

Un dia, va decidir que seria una bona pensada divertir-se prenent el pèl a la gent del poble que hi havia per allà a la vora. S'hi va acostar i va començar a cridar:

Pere.- *Socors! El llop! Que ve el llop!*

Narrador.- Els vilatans, van agafar el que tenien a mà i corrents van anar a ajudar el pobre pastor que demanava auxili.

Vilatans.- *Què ha passat?*

Vilatans.- *On és el llop? T'ha fet molt de mal?*

Vilatans.- *I les ovelles estan bé?*

Narrador.- Però quan van arribar allà, es van adonar que tot havia estat un broma pesada del pastor. I es van enfadar, i molt!

Pere.- *Ja, ja, ja!!! Sou beneits!!! Ja, ja, ja!!!*

Vilatans.- *Ens has enganat!!!*

Vilatans.- *Això no es fa!!!*

Narrador.- Quan els vilatans ja se n'anaven, al pastor li va fer tanta gràcia la broma que va pensar en repetir-la. I quan els vilatans ja eren prou lluny, va tornar a cridar:

Pere.- *Socors! El llop! Que ve el llop!*

Narrador.- Els vilatans, en tornar-lo a sentir, van començar a córrer un altre cop cap on era el noi per auxiliar-lo, pensant que, aquesta vegada si, s'havia presentat el llop i realment necessitava de la seva ajuda.

Vilatans.- *Què ha passat?*

Vilatans.- *On és el llop? T'ha fet molt de mal?*

Vilatans.- *I les ovelles estan bé?*

Narrador.- Però en arribar on era el pastor, van veure'l per terra, rient de veure als vilatans córrer armats amb el que van trobar.

Pere.- *Ja, ja, ja!!! Sou beneits!!! Vos he pres el pèl!!! Ja, ja, ja!!!*

Narrador.- Els vilatans, aquest cop es van enfadar encara més. I se'n van anar.

Vilatans.- *Ens has enganat!!!*

Vilatans.- *Això no es fa!!!*

Narrador.- L'endemà, el pastor va tornar a pasturar amb les ovelles al mateix camp. Encara reia quan recordava córrer als vilatans. Però no havia pensat en la possibilitat de que un dia el llop s'hi acostés realment.

Narrador.- I justament va ser aquell mateix dia que va veure acostar-se el llop. La por li va envair el cos.

En veure que s'acostava cada cop més, va començar a cridar:

Pere.- *Socors! El llop! Que ve el llop! Que se'm menjarà totes les ovelles! Auxili!*

Narrador.- Però els vilatans, pensant en el que havia passat el dia anterior, no li van fer gens de cas.

Vilatans.- *Escoltau? Ja torna a ser en Pere.*

Vilatans.- *Es vol tornar a riure de nosaltres!*

Narrador.- El pastor va veure com el llop ja estava a punt de llançar-se sobre les seves ovelles, i cridava cada cop més desesperat!

Pere. - *Socors! El llop! El llop!*

Narrador.- Però els vilatans van continuar sense fer-l'hi cas.

I va ser així com va veure, impotent, com el llop es llançava sobre les seves ovelles, ferint-ne unes quantes i enduent-se'n una per menjar.

I així va ser com en Pere es va adonar-se de l'error que havia comès burlant-se dels seus veïns.

Va aprendre la lliçó i mai més va tornar a dir mentides ni a prendre el pèl a ningú.